

die de volksgezondheid slechts ten goede kunnen komen. Ik vrees op dit gebied steeds een ongewone onbescheidenheid te blijven vertoonen, ondanks de opwekking van VAN DER HOEVE om bescheidenheid te betrachten.

's-Gravenhage, 10 Mei 1925.

J. TH. TERBURGH.

DE STRIJD IN DEN HAAG.

Nu BURGER zijn artikelen over „de Volharding” en wie er aan verbonden zijn, heeft moeten eindigen met een intrekking der insinuatie over onze minderwaardigheid — hij bekent zelf onze namen niet eens gekend te hebben — zet PINKHOF den veldtocht onder „*Beroepsbelangen*” voort in het *Tijdschrift voor Geneeskunde* van 2 Mei. Betreffende het adverteeren vertelt hij daarin zulke groote onjuistheden, dat ik meen hierop te moeten antwoorden.

Het is volstrekt niet waar, dat door „de Volharding” veel geadverteerd is. Dat men voor één der artsen een spreekkamer — ook in een niet bevriend blad — vraagt, is toch niets bijzonders. Dat een paar dagen later het adres van een — wegens de toeneming van het aantal leden en de vele of weinig afvalligen — nieuw aangesteld arts bekend gemaakt wordt, evenmin. Binnenkort zal nog die van een specialist gepubliceerd worden.

De mate van adverteeren is het best te vergelijken met die van het nieuwe fonds der O. Z. G..

Geregeld staan van dit fonds advertentie's in de couranten ter grootte en met dezelfde reclametendenz als die indertijd in de *Blue-band*, tot zelfs in kerkbodes toe.

Op alle aanplakzuilen in de stad, op schuttingen enz. vindt men groote biljetten. *Ieder* huis kreeg een circulaire.

Evenals op den dag der verkiezingen mannen met borden voor de stemlokalen staan, zoo loopen dagelijks mannen met plakaten ten behoeve van het O. Z. G. voor de poliklinieken der Volharding. Bij de huldiging op Houtrust de vorige week, liet een vliegmaschine biljetten vallen ter aanprijzing van het O. Z. G..

Zou PINKHOF iets dergelijks van „de Volharding” kunnen durven beweren?

's-Gravenhage, 8 Mei 1925.

B. J. DE HAAN.